

סודות עתיקים מפני ראש הישיבה

אָמְרוּ אֵינּוֹן תִּרְיִן עוֹלִימִין, סִימָנָא אֵית בְּגוּיִיכוּ ואז

שאלו אותם אלו שני הבחורים האם יש לכם סימן שאתם ראויים להיות

כאן. **אָמְרוּ הִין. אַפִּיקוּ אֵינּוֹן תִּרְיִן וְרִדִין, אַרְחוּ בְּהוּ**

והשיבו להם שכן ואז הם הוציאו את אלו השתי שושנות שנתנו להם והם הריחו בהם,

אָמְרוּ תִיבוּ, עַד דְּתִשְׁמַעוּן תִּרְיִן מְלִין, בְּרִזִין עֲתִיקִין,

מִנּוּ מְאִרִי מְתִיבְתָא, וִיהוֹן תְּדִיר בְּרִזָּא בְּגוּיִיכוּ.

אָמְרוּ הִין ואז אמרו להם אלו השני בחורים שבו עד שתשמעו שני סודות בסודות

העתיקים מפיו של ראש הישיבה ותשמרו אותו תמיד אצלכם בסוד ואז השיבו להם

אותם הצדיקים שכך נעשה.

רשב"י שואל את סבא שלו שני דברים שיכולים לבנות ולהחריב עולמות

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כָּל הַיְי מְלִין, וְכָל מַה דְּחָמוּ, פְּתִבוּ.

וְכַד מָטוּ הָכָא, הָוָה פְּתִיב אמר רשב"י שכל אלו הדברים וכל

מה שהם ראו הם כתבו, אולם כאשר הם הגיעו לענין זה כתוב (תהלים לט) **אֲשַׁמְרָה**

דְּרַכֵּי יַחֲטוּא בְּלִשׁוֹנִי את הפסוק 'אשמרה דרכי מחטוא בלשוני' כי כאן הם

לא גילו מה הם ראו. **וְאִנָּא שְׁאִילָנָא לְאָבִי אָבָא, פִּמָּה הוּוּ אֵינּוֹן**

תִּרְיִן מְלִין, וְאָמַר לִי חֲיִיד בְּרִי, אֵינּוֹן תִּרְיִן מְלִין, בְּאִנּוּ

עֲלִמִין, וְחָרִיבוּ עֲלִמִין, מֵאֵן דְּאֲשַׁתְּפֹשׁ בְּהוּ ואמר רשב"י שאני

שאלתי את אב אבי כמה היו גודל אותם שני הדברים האלו, ואמר לי חייך בני שאלו שני הדברים יכולים לבנות עולמות ולהחריב עולמות ע"י מי שמשתמש בזה [צח].

הצדיקים שמעו את שני הסודות קיבלו תפוח והריחו בו ולא שכחו הסודות **כִּי־יִן דְּשִׁמְעוּ אֵלֶיךָ תִּרְיִן מִלִּיךָ, אָמְרוּ אִינֹן יְנוּקֵי, פּוֹקוּ פּוֹקוּ, לֵית לְכוּ רְשׁוּתָא יְתִיר לְמִשְׁמַע** ומכיון שאלו

הצדיקים שמעו את אלו שני הסודות אמרו להם אלו הבחורים צאו צאו כי אין לכם רשות יותר לשמוע. **אֲפִיךָ חָד מְנִיחָהוּ, תַּפּוּחַ אֶחָד, וַיְהִי לֹזֶן. וְאָמַר, אֶרְחוּ בְדָא, אֶרְחוּ בֵיהּ, וְנִפְקוּ, וּמְכַל דְּחָמוּ לָא אַנְשׁוּ כְּלוּם.** ואז הוציא אחד מהבחורים תפוח אחד ונתן להם ואמר שתריחו בזה

ואז הם הריחו בתפוח והם יצאו, ומכל מה שהם ראו הם לא שכחו כלום כי סוד התפוח הוא כנגד ז"א שבו הזכירה (רמ"ק).

רבי אילאי שלח ממונה שיגלה סודות לצדיקים

נִפְקוּ הָא מְמַנָּא אַחְרָא, אַתָּא אָמַר לֹזֶן, חֲבַרְיָא, רַבִּי אֵילָאִי שְׁדַרְנִי לְכוּ וכאשר הם יצאו הגיע אליהם ממונה אחר בכדי

אור הרשב"י

לבנות בזה עולמות ולהחריבם וכתב הזהר חי שזהו הציווי רק כלפי האנשים החיים בעוה"ז אולם סב רשב"י היה כבר כמה שנים בנ"ע ונגלו אליו כל תעלומות.

[צח] וכתב המק"מ שמכאן משמע שסב רשב"י היה בין אותם הצדיקים כי אם לא כן מנין הוא ידע את הסודות האלו והרי הזהירו אותם שלא יגלו אותם ולכן ודאי הוא היה עמם והוא אמר לרשב"י שהוא אינו יכול לגלותם כי אפשר

הלימוד היומי

לע"נ הרב שלמה בן לאה ז"ל

להראות להם דברי סודות, והוא אמר להם חברים, רבי אילאי שלחני אליכם, תוֹרִיכוּ לִי הֵיאָה הָכָא אַפּוּם מְעַרְתָּא, וְהוּא יִיתִי וְיִזְדַּע לְכוּ מְלִין עֲלָאִין דְּלֵא יִדְעֵתוּן שאני יאמר לכם שתמתינו לו כאן על פתח המערה והוא יבוא ויודיע לכם סודות עליונים שלא ידעתם. דְּאִיהוּ תִבַּע מִגּוּ (דף קס"ג ע"א) מְתִיבְתָא, דִּיהֵא לִי הָרְשׁוּ לְגַלְתָּא לְכוּ מְלִין כי הוא ביקש מבני הישיבה שיהיה לו רשות לגלות לכם סודות. נִפְקוּ בְּהִדְיָה וְאוֹרִיכוּ אַפּוּם מְעַרְתָּא, וְהוּוּ מְהַדְרִין מְלִי דָּא לְדָא, מְפַל מַה דְּחָמוּ וְאוּלְפּוּ תַפְּן ואז הם יצאו עמו וחיכו לו על פתח המערה ולבינתיים הם היו חוזרים את דברי הסודות זה עם זה מכל מה שהם ראו ולמדו משם.

הצדיקים זכו לראות כדוגמת עולם הבא

אֲדַהֲכִי, הָא רַבִּי אֵילָאִי אָתָא, נָהִיר כְּשִׁמְשָׁא. אָמְרוּ לִי הָאוֹרִיטָא חֲדָתָא שְׁמַעְתָּא ובתוך כך בא רבי אילאי שהיה מאיר כאור השמש ושאלו אותו האם שמעת משם חידושי תורה. אָמַר לוֹן וְדָאִי, וְרְשׁוּ יִהְבוּ לִי לְמִימַר לְכוּ מְלִי ואמר להם בודאי, וכן ניתנה לי הרשות לומר לכם את אלו החידושים. אֲתַחְבְּרוּ כְּחֲדָא אַפּוּם מְעַרְתָּא, וְיִתְבוּ ואז הם התחברו כאחד כדיבוק חברים על פתח המערה וישבו שם. אָמַר לוֹן זַפְּאִין אַתּוּן, דְּאַחְמִי לְכוּן מְאֲרִיכוּן כְּגוּוֹנָא דְעֲלָמָא דְאַתִּי, וְהָא לִית לְכוּ דְחִילוּ וְאַמְתָּנוּ ואמר להם רבי אילאי צדיקים אתם שהראה לכם ריבונכם כדוגמת העולם הבא והרי אין לכם מזה פחד

ואימה כלל, אָמְרוּ וַדָּאֵי הָא אַתְנַשִּׁי מִזֵּן אֶרְחָא דְבְנֵי נֶשְׂאָ, וַתְּוֹהָא אִיהוּ עַל כָּל מַה דְחִמִּינֵן בְּהַאי טוֹרָא וְאִמְרוּ לוֹ הַצְדִּיקִים שוּדָאֵי נִשְׁכַּח מִמְנוּ דְרַכֵּי וְהַרְגִּשִׁי בְנֵי הָאָדָם שְׁבַע עוֹלָם הַשְּׁפַל שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה וַתִּמְהִיִּם אֲנֹו עַל מַה שְּׂרָאִינוּ כַּאֲן בַּהֲר הַזֶּה.

הַצְדִּיקִים זָכוּ לְהַכְנֵס לִישִׁיבְתוֹ שֶׁל אַהֲרֹן הַכֹּהֵן

אָמַר לוֹן, חֲמִיתוֹן אֱלִין טוֹרִיאַ וְשָׂאֵל אוֹתָם רַבִּי אֵילָאֵי הָאֵם רֵאִיתָם אַתְּ אֵלוֹ הַהֲרִים שְׁהֵם הַמְקוּמוֹת הָעֲלִיוֹנִים שֶׁבְּגֵן עֵדֵן הַנִּקְרָאִים הָרִים וּמִשָּׂא"כ הַגִּיחָנָם הַנִּקְרָא שְׂאוּל שְׁכַל מִדְרַגָּה הִיא נִמְצָאֵת בּוֹ בַּעוֹמֵק הַשְּׂאוּל (יֵהֵל אוֹר), כְּלָהוּ רֵאִשֵׁי מְתִיבְתֵי לְעֵמָא דָּא דְבְּמִדְבְּרָא. וְזָכוּ הַשְּׂתָא, מַה דְּלֹא זָכוּ פִּדְ הוּוּ בְּחִיִּין שְׁהִנָּה בְּכַל אֵלוֹ הַהֲרִים נִמְצָאִים רֵאִשֵׁי יִשִׁיבוֹת לְזוֹה הָעָם שְׁהוּא דוֹר הַמִּדְבַּר כִּי הֵם זָכוּ עַכְשֵׁיו מַה שְּׁהֵם לֹא זָכוּ בְּחִיָּהֶם. וְאֱלִין רֵיִשֵׁי מְתִיבְתֵי, כְּלָהוּ בְּרִישׁ יֶרֶחִי וְשִׁבְתֵי וּמוֹעֲדֵיִיא, מְתִיבְתֵי מַה לְגַבֵּי טוֹרָא דְאַהֲרֹן כְּהֵנָּא, וּמְתִעֲרֵי לְגַבֵּיהָ, וְעֵאֱלִין גּוֹ מְתִיבְתָא דִּילֵיהָ וְאוֹתָם הַרְאִשֵׁי יִשִׁיבוֹת כּוֹלָם בְּזִמְן רֵאֵשׁ חוֹדֶשׁ וּשְׁבַת וּמוֹעֲדִים הֵם מִתְאַסְפִּים אֶצֶל הָהָר שֶׁל אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְהֵם מִתְעוֹרְרִים אֵלָיו בְּכַדֵּי לְהִיכְנֵס אֵל יִשִׁיבְתוֹ, וּמְתִחֲדִשָׁן תַּמּוֹן, בְּדַכְּיוֹ דְטָלָא קְדִישָׁא דְנַחֲתֵת עַל רֵישֵׁיהָ, וּמִשָּׁח רְבוֹ דְנִגִּיד עֲלֵיהָ וְשֵׁם הֵם מִתְחַדְּשִׁים בְּטוֹהַר הַטֵּל הַקְּדוֹשׁ שִׁיורֵד עַל רֵאֵשוֹ וּבִשְׁמֵן הַמִּשְׁחָה הַנִּמְשָׁךְ עֲלָיו כְּמִשְׁכּוֹ עַל אַהֲרֹן 'כְּשִׁמְן הַטוֹב עַל הָרֵאֵשׁ יוֹרֵד עַל הַזֶּקֶן וְזֶקֶן אַהֲרֹן שִׁיורֵד עַל פִּי מִידוֹתָיו כְּטַל חֲרָמוֹן שִׁיורֵד עַל הַרְרֵי צִיּוֹן' (רַמ"ק),